

هنر یعنی څه ؟ او هنر مند یعنی څوک ؟

هنر هغسی چی مخکی فکر کیدل دتل په شان هغسی نه دی لکه چی مونږ نن فکر کوو .یعنی نن ورځ هنر (Art) او هنرمند(یا Artist) لکه چی مخکی تعریف او توصیف کیدل ، هغسی نه تعریف کیږی ، پس ویلی شو چی د هنر او د هنرمند اصطلاح او یا کلیمه په ننی نړی کی دتکنالوژی دپرمختگ په نظر کی نیولو سره نسبتاً نوی او مدرن اصطلاحات یا نومونه دی چی په کار وړل کیږی .

ډیر هغه شیان او هغه کسب او کار یا مهارتونه چی نن ورځ مونږ هغه ته هنر وایو په مخکینی زمانو کی خلک په هغه د پوره پوهاوی څښتن نه وه ، هغوی په دی پوهیدل چی یونانیان شعروای ځنی یونانیان مجسمی جوړوی او یا ځنی د هغو نقاشی کوی او هم داسی نور . له دی څرگندونی څخه داسی را ښکاری چی په هغه زمانو کی شعر ویل ، نقاشی کول له مختلفو جهاتو څخه شاید چی دتولنی له خوا د منلو وړ او یا دا چی تولنه د هغه ضرورت احساسول . مگر نن دافکارو د زیات ودی او دعصری تکنالوژی د پرمختگ پر بنیاد هنر او هنر مند په بل بڼه پیژندل کیږی او یا تعریف او توصیف کیږی .

په ډاگه باید وویل شی چی د هنر او د هنر مند صریح او قناعت ښونکی تعریف تر اوسه په لاس کی نشته او یا تر اوسه په مقنع ډول سره تعریف شوی نه دی . په هر صورت دا به ډیر اسان او ساده وی چی وویل شی ، هنر یعنی دیو شخص پواسطه سره د یو مهارت تر سره کول یا د هغو

کړنو او فعالیتونو د پکار وړلو خاص اجرات او ډیر په زړه پوری اسلوب او روشونه چی د عادی خلکو په واسطه سره نه تر سره کیږی . او یا داچی د یو ښکلی (aesthetic) شی د ایجاد په هکله د مهارتونو پکار وړل او تفکر کول ، مخکی له دی چی د هنر د تعریف په هکله څه ووایو لازم گڼل کیږی چی د هنر او د هنر مند د تاریخچی په اړین یو څه ځان تم کړو .

د تاریخی له پلوه د هنری کار نوبت یا مفکوره د هنر مند د اصطلاح سره یو ځای په پنځلسم او شپاړلسم پیړی کی د ایتالیا په هیواد کی مینځ ته راغی .

د رنسانس په راتگ سره د هنر کلیمه (word) دیو کلی اصطلاح په توگه ومنل شو او د همدی نومولی کلی اصطلاح تر سر خط ، نقاشی ، مجسمه سازی ، او معماری د گورجیو واساری (Gurgio vasari) ایتالیوی هنرمند او بیو گرافر له خوا په شپاړلسم پیړی کی پکار ویورل شو ، وروسته له هغه دغه نومولی هنری گروپ (نقاشی ، مجسمه سازی ، معماری) ته د نورو نوی حرفواو د پیشه ورانو په شامیلیدو سره پراحتیا ورکړل شو، چی دغه نوی هنری حرفی له موسیقی او شعر څخه عبارت وه ، کوم چی د نفیسه هنرونو (fine arts) په نوم یادیدله ، دغه پنځه هنری حرفی (نقاشی ، مجسمه سازی ، معماری ، موسیقی ، شعر) د هنری هستی په نوم ونومول شو . وروسته له هغه د هنری هستی په شاوخوا کی ځنی نور پیشه وری حرفی هم مینځ ته راغی ، لکه دیکور (ښکلا گری) ، پیشه وری (crafts) ، اوبدل ، فلز کاری ، بوټ دوزی او فرنیچر جوړونه .

وروسته له هغه څرنگه دیکور او پیشه وری له هنر (Arts) بیل او ولی هنرمند له پیشه ور څخه جدا کړل شو .

په مخکینی زمانو یعنی د باستان د مینځنی لسیزی په وخت کی کوم چی د هنر اصطلاح په کار وړل کیدل یا د هنر په نوم ژباړه شوی وه د همغه لسیزی دکار پوهانو اتفاق نظر وه ، مگر نن هر هغه انسانی کړنی او فعالیتونه کوم چی دیو خاص نظم او قاعدی پر بنیاد تر سره کیږی ، د هنر په نوم یادیدری ، نقاشی او مجسمه سازی د نورو یو شمیر حرفواو انسانی فعالیتونو سره لکه بوټ دوزی او گڼدل شامل وه چی نن مونږ هغه د پیشه وری په نوم یادوو .

د رنسانس په وخت کې د هنر په اړین د ټولنی د وضع او حالت په نظر کې نیولو سره ځنی الهام بښونکی حالات مینځ ته راغی په دی معنی چی هیکل تراشی او نقاشی لکه د موسیقی او شاعری په څیر مساوی او برابر پانگه تر لاسه کړل. د شپارلسم پیری په نیمایی کی د لمړی ځل دپاره لمړی په ایتا لیا او بیا په فرانسه او وروسته د نړی په نورو برخو کی د هنر اکادمی تا سیس شو چی په هغه کی زده کونکی حرفی ، کسب او مهارتونه سره د موسیقی ، جیومتری او اناتومی زده کول او د هنر او د حرفی ماهران زده کونکو ته درسونه ورکول .

داکاد می څخه د باندی د نفیسه هنرونو (fine Arts) اصطلاح کوم چی د ډیر محدود تعریف او پیژندنی سره مل وه مینځ ته راغی .

په اکادمی کی د هنر په رسمی کیدو سره د هنر د جوړښت او دهغه د تعریف په اړین یو لړ تحریکات او اعتصابات د نولسم پیری په لمړیو لسیزو کی مینځ ته راغی چی د نقاشی او هیکل تراشی په مورد ځنی نوی وړاندیزونه د هنر د خاوندانو له خواپیشکش شو ، د نوموړی پیری په نیمای کی نوی غوښتونکی (Modernist) دنقاشی د لا پیاوړتیا د پاره نوی پیشنهادونه وړاندی کړل ، او نوموړو پخپل وړاندیز کی د اکادمی د ستاندارد او د نقاشی او هیکل تراشی په کوریکولم باندی نوکه اوخپل ضدیت او مخالفت څرگند کړل ، د نولسم پیری په اخر او د شلم پیری په درشل کی هنرمندان او د هنر ماهران ځنی نوی اساسات فورمولبندی کړل چی دهغی له مخی ټول په دی نظر سره اتفاق و کړل چی د نقاشی د پاره باید یو واحد ماده یا (Material) پکار ویورل شی او داسی انگیرنه وکړل چی paint یو صباغ یا یورنگ (pigment)دی او د نقاشی مخصوص پرده لرونکی ددوه بعدی مسطح مخونه وی . نو په همدی بنیادوه چی د شلم پیری په درشل کی د هنر او د هنر مند د مقام د ټاکنی دپاره او د را پیدا شوی تحریکاتو د مینځه وړلو د پاره په تیر او مخکینی نظریاتو باندی له یو خوا او د نوی نظریاتو په نظر کی نیولو سره کار پوه Marcel Duchamp او DADA په مینځگریتوب مصالحه او روغه جوړه مینځ ته راغی . او په ډیر تمسخر او استهزا سره د وخت هغه تعریفات چی د هنر او د هنر مند د مقام په هکله شوی وه وڅپړل او د مصالحی تیره کینودل . هغه وویل چی یو هنر مند هر هغه شی چی د خپل هنری فعالیت په اثر تولیدوی یا ټولنی ته وړاندی کوی هغه دهغه هنر یا Art دی . ددی اظهار نظر سره سره

بیا هم د هنر او دهنر مند تعريف يو څه مغلق او نا څرگند پاتي شو ، مگر په عين وخت كې دهنر او دهنر مند دكامل تعريف او شناخت په برخه كې لا تر اوسه نه ستري كيدونكي هلي ځلي روان دي او هيله كيري چې پايلي ښه وي .

په هر صورت نن دا سوال مينځ ته راځي چې هنر څه ؟ او هنر مند څوك دي ؟ چې ددي سوالونو ځواب تر اوسه په آساني سره نه وركول كيري .

William Rubin د نيويارک دمدرن موزيم دايرکتر په قول سره چې وايي (دهنر د پاره تر اوسه کوم مشخص او واحد تعريف په لاس کې نشته). نو په دې بنياد په لاندې ډول سره د ځنو کار پوهانو کوم چې هنر يې تعريف کړی دی يادونه کوو :

* دسائينس او هنر د برياليتوب تر مينځ دخيال (autism) فاصله

اساس وي (ايتاليوي هنرمند)

* هنر د خوب ارواح دي (stephan)

* هنر د خپل کلتور بيا نول دي تر هغه وخته چې مونږ ژوندی يوو ا

او ستر هنر هغه هنر دی چې حد او مرز ونه پيژني (Bronwyn)

* هنر هغه څه دی چې د کار په ذريعه د ضرورت وړ يو شي مينځ ته راورل کيري ځکه چې هغه ضروري شي خود په خود نه جوړيږي داد کار پوه Aristotle تعريف دی .

* هنر د يو ماشوم تخيل دی چې هغه ته ژوند ښی . (Mirkmora)

* هنر شايد چې نقاشی ، هيكل تراشي ، فوتوگرافي ، سمپوني ، نڅا ، يا هر ابتکاري لاس ته راورنه وي چې دپوره نکاوت په کمک سره تر لاسه کيري چې مينځ ته راغلي شي د جوړښت له پلوه ممتاز او په هغه کې قيمتي تزيني عناصر موجود وي او د ارزش او ښکلا له پلوه هسي عالی او بر جسته وي چې د ليدونکو توجه ځانته جلب کړي (

* مارکسيزم دهنر په ارتباط محدود او کوم خاص لار ښونه

هم نه دی کړی ، مگر د هنر د ارزښت په اړه ډير مهم او گټور څرگندونه کړي چې پر هغه باندی يو څه تم کيرو . دهنر په اړين د مارکسيزم محدوديت په دی معنی چې مارکسيزم کوم ټاکلی او مشخص لارښونه هنرمند ته نه دی کړی چې يو انسان څرنگه بايد هنر مند شي

یا داچی یو هنر مند په څه ډول هنر نمایی وکړی . او هم د مارکسيزم له خوا په دی هکله کوم منل شوی معین رهنمود او ټاکلی اسلوب په لاس کی نشته . اونه دی په ډاگه شوی چی یو شاعر څرنګه یو شعر ولیکی ، یا یو نقاش څه ډول یو تابلووباسی او یا څرنګه تابلو رنگ امیزی کړی ، یا داچی یو موسیقی دان څرنګه د موسیقی الاتوځنی ګټه پورته کړی یا څرنګه ترومپت وغږوی او یا کوم سمپونی کمپوز کړی ، همدارنګه مارکسيزم دمیکانیکل انجینری میتودونو په اړین یا د شطرنج دلوبی په برخه یا دمنډی وهلو او توپ وهلو د میتودونو او یا د شعر ویلو (ګرچه خپله مارکس د ځوانی په وخت کی شعر ویلی اما کله چه شعرونه یی د خپله خوبنه نشو د شعر ویلو څخه ډه ډه وکړ) په اړه هم کوم ټاکلی رهنمود نه دی وړاندی کړی ، او هم د مارکسيزم په نظر ضرور نه ګڼل کیږی چی یو هنر مند مختلف هنری موضوعاتو باندی لاس بری ولری ، دبلی خوا څخه مارکسيزم د هنر د ارزیابی دپاره کوم مخکینی اماده کړل شوی سیاسی او یا ایډیولوژیکی معیار یا ضابطه نه دی وړاندی کړی .

هغه څه چی مارکسيزم د هنر په اړین مهم یادونه کړی دادی :

* د انسانانو دجمعی او فردی مهمو مهارتونو او هنری کارونو ته پوره درناوی او د هغه د ماهیت په اړین کامل پوهاوی تر لاسه کول کوم چی د ټولنی د ودی او انکشاف سبب ګرځی .

* د هنر او د تاریخی کلتور پوره میتودیکی تحلیل او ارزیابی او د هغه پایلی .

* په وسیع ډول سره د فردی هنری کار تحلیل او ارزیابی او دهغه هدف او مقصد .

د مارکسيزم نظریی د هنر د اهمیت په هکله چی د مارکس په اثارو کی تری نه یادونه شوی ډیر زیات دی چی په دی لیکنه کی د هغو یادونه غیر ممکن بریښی مګر بیا هم د الن وډ (Alan Wood) هغه تقریظ چی د تروتسکی د هنری مجموعی دپاره لیکلی دی دلته په لنډیز سره یادونه کوو تر څو وشو کولای چی د هنر په برخه کی مارکسیستی نظریاتو باندی هم یو څه معلومات تر لاسه کړو :

الن وډ پخپل لیکنه کی داسی وایی : په بایبل کی لیکیل شوی چی انسان یواځی دډوډی په لرلو سره نشی ژوند کولای . نو په دی ډول ویلای شو چی نړی بی له موزیک ، بی له انځور ، بی له خیالات او بی له هنر او

هنرمند بی رنگ او غیر قابل تحمل وی. موجوده نری چی مونږ اوس پکښی ژوند کوو هنر دی چی ځمونږ نری ته رنگ ورکری لکه موسیفي نڅا ، سینما ، درامه ، تياتر ، تلویزیون او ځنی نور هنری شتمنی . پس ویلی شو چی هنر د انسان دخوبونو او هیلو مجموعه دی چی انسان خپل ژور هیلی او احساس پکښی را څرگندوی . او په ډاگه سره باید وویل شی چی هنر فردی نه بلکه پوره جمعی اړخ او یا کریکتر لری ، نو په دی بنیاد باید چی هنر او هنر مند د ټولنی په خدمت کی وی .

لکه چی د تاریخی متریا لیسیم له لوستلو څخه مو زده کړی ، دکار د ویش نه وروسته د ټولنی تولیدوده و کړل مگر په عین وخت کی انسانیت او humanity د تولیدی وسایلو د انحصار له کبله چی د ټولنی د اقلیت په لاس کی وغورځیدل له مینځه لاړ . د تولیدی برخوبیلوالی فزیکي او دماغی کارونه سره هم بیل کړل چی دا پخپله د انسانی ټولنی د طبقاتی کیدو مقدم شاخص او نه انکار کوونکی عامل گڼل کیږی . انگلس داسی توضیح کوی : چی په هر ټولنه کی هنر ، ساینس او حکومت دخو تنو یا د ټولنی د اقلیت په لاس کی انحصاری یی یا په monopoly یی اوږی چی دهغو د ناسم چلند له کبله د انسان دمقام درناوی له مینځه ځی او دا پخپله د یو طبقاتی ټولنی کرکتر او اساس گڼل کیږی ، د انسان د مقام درناوی له دی کبله دمینځه ځی چی مزدور انسان د خپل بخور ونمیر ژوند د بقا دپاره هره ورځ طاقت فرسا او په ساعتونو کار کوی او خپل انرژي د لاسه ورکوی او دخپل د ژوند توقع را لنډوی یا په بل عبارت زر زریږی .

کار پوه Aristotle ډیر مخکی توضیح کړی وه : چی که انسان دخپل د ژوند احتیاجات تر لاسه کړی نو هغه به فیلسوفانه خبری هم کولای شی حال داچی ځمونږ ننی نری چی اکثر انسانان یی له انسانی ژوند څخه محروم کړی یو غیر انسانی او پانگوالی نری دی چی غیر قابل تحمل دی او ضرور بریښی چی باید را نسکور شی .

په هر صورت دطبقاتو په مینځ راتگ سره ، هنر ، ساینس او تکنالوژی هم مینځ ته راغی چی د هغه عامل په واقعیت کی د کار ویش او دماغی او فزیکي کارونو بیلوالی او د ټولنی طبقاتی کیدل وه . گرچه ، د هنر ، ساینس او تکنالوژی په وده او پرمختگ سره د انسان د ژوند تربرمی اړخ روښانه شو چی نن په میلیونونو انسانان د نری په گوټ گوټ کی له هنر او هنری وسایلو څخه گټه اخلی اما متاسفانه د ټولنو د ناسم ایدول له کبله

هنر او هنري وسايل د خو محدودو کسانو په لاس کی دی چی د پانگی د ټولولو په هدف له هنر او هنر مند څخه ناوړه گټه پورته کوی ، د مثال په ډول سکس او سکسی فلمونه ، سترپتیزم (ځان لوڅوسکس ....) او د داسی نور چی د انسان کرامت او وقار د خو بی وقارو انسا نانو او حتی دپانگوالی ماکیاویلستی دولتوپه واسطه سره د مینځه وړل کیری .

د تاریخی ماتریالیزم په نظر کی نیولو سره دا به ډیر ناممکن وی چی د هنر پر مختگ محضاً د بیالوژیکی سیکالوژیکی یا دجنیتیکی (geneti) شاخصونوپه نظر کی نیولوسره صورت ومومی دا په دی معنی چی د انسان او د نورو ژوندی موجوداتو تر مینځ تفاوت کلچر دی چی د انسان پواسطه سره مینځ ته راځی اوکلچر پخپله ارثی نه دی بلکه کسبی دی یعنی انسان په کسبی ډول سره هغه تر لاسه کوی . چی عمدتاً د ژبی دتحرک او د خوزبنت په اثر صورت نیسی ، دا ژبه دی چی مونږ ته قدرت راکوی چی مونږ څوک یو ، لکه چی انگلس پخپل یو ډیر مشهور اثر کی(دکار نقش له بیزو څخه انسان ته اغوښتل) لیکلی دی :

دا لاس وه چی د انسان دماغ (Brain) ته وده ورکړ ، انسان دکار په اثر د حیوانی نړی څخه انسانی نړی ته داخل شو . او پس له هغه دا انسان دی چی هرشی تولیدوی ، هنر ، او هنری وسايل مینځ ته راوولی او هم باید وویل شی چی انسان په فردی ډول سره ددی توان نه لری چی مادی او معنوی شیان پخپل سر تولید اونورو ته پیشکش کړی ، نو صریحاً ویلی شو چی تولید ، کلچر ، هنر او .....اجتماعی بڼه او خصلت لری . دکلچر وده او پر مختگ لکه چی مارکس وایی په مولده نیرو پوری مربوط وی چی بیالوژیکی اړخ نه لری بلکه یو اجتماعی فینومن دی ، نو په دی اساس ویلی شو چی د انسان تفاوت له نورو حیواناتو څخه په دی کی دی چی انسان د هنر و ادبیات ، ساینس او د فلسفی څښتن دی . پای

ماخذ : د انتر نیټ له ویب سائتونو څخه .

14032008

www.ayenda.org